

Domovu i exilu

MOJMIŘ CHROMEČ

Při vstupu do nového roku 1987 se Česká světová unie obrací na každého občana doma a krajana v exilu, na jeho cit i rozum: pomozte národu! Přejeme všem i sami sobě, abychom nacházeli dosti síly, odvahy a hlavně odhodlání být nápomocni v znovunabytí svobod pro naše národy, aby pak svobodní občané sami rozhodli dle svých přání a své vůle o státoprávním a politickém uspořádání odpovídajícímu duchu a potřebám doby. Zvolí-li si naše národy život v jednotném československém státě, formu federativního státu nebo život v konfederaci, nebo v samostatných nezávislých státech či jiném uspořádání, je na vůli svobodných Čechů, Moravanů, Slezanů, Slováků, Rusínů a národnostních menšin po osvobození.

Ustavení České světové unie dne 6. července před půl rokem ve švýcarském

Curychu bylo především nutným a nezbytným vyústěním snah po účinnějším boji za svobodu našich národů, za svržení komunistického režimu a znovunastolení demokracie ve vlasti. Posléze pak i zhodnocením skutečnosti, že slovenské organizace ve své většině stojí mimo rámec organizací československých. Neméně pak i ze žádoucnosti spolupráce s bratry Slovaky doma i v exilu ve věcech společného zájmu.

Česká světová unie je si vědoma nutnosti mravní obrody i obrody vlastenectví, které jsou nezbytnými pro dosažení našich cílů - dosažení svobod pro domov. ČSU proto zvýší své úsilí v této cílevědomé práci.

Naše národy jednak v důsledku zájmů sovětského imperialismu, jednak i vinou politiky tak zvané Národní fronty po roce 1945 i dílem netečnosti západních demokracií

hájit poválečné výdobytky svobod všech, jsou zbaveny svobod, jež jsou předpokladem k dosažení plného duchovního i hmotného rozvoje.

Téměř po dobu půl století náš národ žije v mravní, politické i hospodářské porobě. Po dobu devatenácti let žije národ v hanbě, kdy naše vlast je okupována vojáky mocnosti, jež si porobila půl, dříve svobodné Evropy. Jež vybrala krvavou daň žalářníků národů téměř jednoho miliónu zavražděných ročně po dobu svého sedmdesátiletého trvání, jehož výročí připadá na letošní rok. Mocností, jež hrozí denně válkou a udržují tak ostatní v nemožnosti či nechtěnosti odporovat zlu.

Svobodu lze předně charakterizovat nepřítomností donucení nebo omezení. Jsme-li přinuceni státem nebo vůlí jednotlivců ke konání či opomenutí něčeho vykonat, jež bychom jinak vnitřně nezvolili, pak nejednáme ze své vůle a nejsme skutečně svobodnými. Hrozba strachu, trýznění či následného trestu zbavení života nebo žalářování umožnila přežití sovětského režimu i komunistické nadvlády u nás doma. Pokusy o svržení moci

z vůle a bezpráví po roce 1948 nebyly úspěšné - ne proto, že nebylo dostatek statečných, ale že byli ušlechtilí a odhodlaní zrazování nasazením bířiců zvenku i ze vnitřních jidášských zdrojů. Pokus o zlidštění komunistické vlády z roku 1968, organizován shora těmi, co viděli bezvyslednost krutosti svých nelidských druhů, skončil invazí nepřátel lidských svobod. Ne proto, že národ se nechtěl bránit, ale proto, že soudruzi z ústředního výboru komunistické strany nikdy by se nepostavili vojskům svých vychovatelů.

V našem národě bylo vždy odhodlání žít ve svobodě. Legie z první světové války vydobily uznání světa a byly nesporným přínosem při zrozu státu. Vojákům z druhé světové války patří dík za jejich podíl na porážce nacismu. Letcům patří dík za záchranu Anglie v bitvě o její bytí či nebytí. Političtí vězni byli nositeli odporu proti rudému fašismu po roce 1948 a jejich zásluhy o znovuzískání svobod budou hodnoceny historiky v budoucnu. Národ, který projevil odpor proti moci v roce 1968, zůstane tou

Pokračování na straně 2

naše hlasy

"OUR VOICES". Independent Newspaper for Czechs, Moravians, Silezians and Slovaks.
"NAŠE HLASY". Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany, Slezany a Slovaky.

No. 1. (1099) Vol.- Ročník 33 * 10. ledna-January 10, 1987
Toronto, Ontario, Canada

LEDEN

NOVOROČNÍ POZDRAV Z RADHOŠTĚ

Obrana hodnot

Vánoční svátky jsou především svátky křesťanů. Připojují-li se k jejich slavení všichni ostatní, pak nalézají v křesťanské nauce alespoň po několik dnů svátků lásky, míru a snášenlivosti odkaz myšlení hlásaného Kristem.

Jsmo v exilu, protože jsme nenašli uplatnění zásad spravedlnosti doma. Tisíce lidí trpí v žalářích a koncentračních táborech totalitarních

kých režimů. Další tisíce umírají denně na bojištích pro zájmy svých vládců. Jiní pak, že věří v jinou pravdu než pravdu dobyvatelů. Lidé doma se naučili žít v nedůvěře ke svému okolí a stali se zajatci svého vlastního materiálního já. Náš mozek denně bombardovaný hesly konsumní demokracie touží uspokojovat stále se stupňující naše hmotné nároky. Proč vlastně

slavíme tyto svátky, pokud ovšem nepatříme k těm, kteří litují, že předvánoční doba není delší, že jim nebylo umožněno realizovat větší pro fit nedělním prodejem, že ti, kteří chtěli udělat radost dárkem svým drahým neutratili více peněz?

Nezměnili jsme se snad všichni, naši doma a my zde v exilu? Kde je vnitřní pocit radosti, že jsme byli schopni učinit něco pro křesťanskou myšlenku lásky, pomoci bliž-

Pokračování na straně 3

Demokracie není demagogie

DR. JOSEF KALVODA

Aniž by Rada svob. Československa (RSČ) uvedla jediný specifický případ či důkaz, tvrdí v tiskové zprávě datované 17. prosince 1968, že se na ni množí útoky a že to "jen službi komunistickému režimu v Praze a Bratislavě." Dále tvrdí, že "tvoření různých vlád a unií" oslabuje zabráňovací akci a nahrává komunistické desinformační činnosti. To jsou výmysly a nesmysly.

Zdá se, že některým členům RSČ (většině?) není jasné, co je demokracie a ústavně zaručená svoboda tisku, slova a spolčování. V Pluralitní demokracii má každý právo svobodně se vyjádřit a ustavit si organizaci, zájmovou skupinu či politickou stranu. RSČ je organizací, zájmovou elitní, t. j. praktikuje princip podobný onomu, na němž jsou založeny strany komunistické a fašistické a reklamuje pro sebe právo mluvit za národ doma. Faktem je, že mluví jen za oněch několik

desítek platících členů. Každý Čech a Slovák žijící mimo Československo má totéž právo, tj., mluvit za sebe či za svoji organizaci.

Tvoření nezávislých skupin a politických stran je známkou pluralismu a reflektuje tradici, která v českých zemích existovala už před první světovou válkou. Je rovněž důkazem, že zdrcující většina exulantů se neztotožňuje s národně-frontovní totalitou vyjádřenou v upírání kritikům právo na svobodu slova, tisku a shromáždění a snaze

přesvědčit veřejnost, že služba pravdě je službou "komunistickému režimu." Prohlášení RSČ je tudíž odsouzeníhodnou demagogií!

V poslední větě své rezoluce "RSČ odsuzuje jak český tak slovenský separatismus a bude dále bránit integritu a celistvost státu a usilovat o návrat demokracie do vlasti." O jakou "demokracii" se jedná je vidno z národně-frontovního jednání této organizace. Navíc, RSČ si vytvořila strašáka "separatismu" a

Pokračování na straně 7

Mezinárodní terorismus ve spojení s agenty provokatéry

(Část textu přednášky bývalého speciálního agenta královské kanadské jízdní policie - RCMP, Patricia Walshe, t.č. ředitele výzkumu kanadské Ligy pro lidská práva, kterou přednesl během jeho turné po Albertě a severní části Britské Kolumbie v lednu a únoru m.r.)

"Existuje jen jeden jediný způsob, jak zkrátit vražednou smrtelnou agonii staré společnosti, jediný způsob, jak zkrátit krvavou porodní muka společnosti nové ... jen jediným prostředkem - revolučním terorismem!"

Karl Marx, Neue Rheinische Zeitung
(5. listopadu 1848).

"Máme jiné lidi než ty, co podřezávají krky, zakládají požáry, věnují se vraždění ... Máme učitele, který učí děti mu svěšené vysmívat se Bohu a jejich rodinám, máme právníka, který hájí usvědčeného vraha, protože je vysoce vzdělaný a tím dosáhl vyšší úrovně vývoje jež jeho obětí, žáků, který zabije rolníka jen proto, aby zažil senzacii; ti všichni jsou také s námi; poroty, které osvobozují zločince, pracují pro nás; prokurátor, trýzněn úzkostí, aby nebyl posuzován za nedostateč-

ně liberálního, nám, dělá dobrou službu. Ba, máme na naší straně tolik vysokých vládních úředníků a tolik literárních osobností, kteří to dokonce sami nevědí!"

• Satanický terorista Petr Verchovensky v Dostojevského POSEDLYCH.

"Komunističtí propagandisté se musí postarat každé skupině o krátký a stručný návod jak vyrábět bomby, vysvětlit o jaký typ práce jde, o další se postarají skupiny samy. Účelem terorismu je terorizovat. Některé se mohou ihned odvážit zabít policistu anebo vyhodit do povětří policejní stanici, jiné napadnout banku za účelem získání fondů k povstání. ozbrojte se jak nejlíp můžete a pracujte se vaše síly stačí; my vám pomůžeme vším, co budete v mezích našich možností, nečekejte však od nás pomoc, jednejte

Pokračování na straně 2

Domovu i exilu

MOJMIŘ CHROMEC

Pokračování se strany 1

světlu stránkou našich národních dějin, které nemohou však než nezaznamenat nerozhodnost tehdejšího exilového vedení vytýčit směr hnutí odporu.

Svoboda je nezadatelným právem jednotlivce a není na libovůli diktátorů poskytovat svobody ve formě kritiky hospodářských vedoucích "glosností" či povolením bláskání nutností dodržování zákonitosti a ústavy danou tyrany.

Výrazem svobody jsou spíše desetitisíce občanů na Velehradě či v Levoči, podzemní tisk a organizovaný odpor skupin proti komunistickému režimu.

Svět se poučil. Spojené státy rozpoznaly příčinu napětí ve světě a učinily patřičné kroky k zabránění šíření komunismu.

Západní Evropa se stala hospodářskou velmocí s politickými sjednocujícími tendencemi, které budou přerůstat ve vojenskou moc, schopnou čelit Sovětům. Třistašedesát miliónů Evropanů na západě je si vědomo neudržitelnosti neustálých hrozeb z východu.

Vedoucí politikové západní Evropy H. Kohl a M. Thatcherová, přední to hlasatelé antikomunismu, budou asi po další čtyři léta rozhodnými politickými činiteli demokratického západu. Spojené státy se ani v budoucnu nezřeknou podpory těch, kteří si chtějí zachovat či vydobýt důstojnost svobodného člověka. Česká světová unie podpoří boj proti komunismu vedený kdekoli ve světě a bude střežit výsady demokracie ve svobodném světě. Česká světová unie vynaloží všechny síly, aby přesvědčila vlády svobodného světa, že naše národy jsou hodny žít ve svobodě a rozhodovat sami o svém osudu. Ať rok 1987 je obdobou roku 1967, kdy komunistické panství se otřásl ve svých základech; kdy rok 1967 byl přelomem k pražskému jaru.

Přičiňme se všichni, doma i v exilu, aby náš národ nežil pod bodáky okupantů a zařadil se opět do rodiny národů svobodné Evropy, kam svou tradici patří. Budme opět vlasteneckými syny a dcerami našeho národa, jeho božími bojovníky!

Z afganistánské demonstrace před Novou radnicí v Torontu v sobotu 27. prosince 1986.

Mezinárodní terorismus ve spojení s agenty provokatéry

Pokračování se strany 1
sami za sebe."

Lenin (dopis petrohradskému výboru pro řízení boje).

"My komunisté jsme cítili, že plánovaná destrukce elektráren a zásahy do dopravy a telekomunikace zmrazí hospodářství Jižní Afriky a tak přivodí příznivou situaci pro revoluci."

Nelson Mandela během soudního řízení, odsouzený r. 1964 pro terorismus a vzpouru (jehož kanadský "konservativní" PM Mulroney nazval "a great hero"). Překladatel.)

Důkazy o sovětské podpoře terorismu

Tyto příkazy komunistických vedoucích k výkonu vojenského výcviku, vraždění, sabotáží, policejních stanic, k vykrádání bank, napadání členů policejních sborů a teroristických podpůrných akcí jsou dostačujícími důkazy schvalování terorismu mezinárodním komunismem. Význam terorismu podle Lenina měl být posuzován v rámci čistě pragmatických a taktických termínů. Ve své knize "Terorismus a komunismus" starý bolševik Trocký sarkasticky označuje jím osobně vedený masakr kronštatských námořníků za případ, kdy nemůžete "usmazit omeletu, aniž byste při tom neroztřískali skořápky vajec" - slogan, který byl v užívání později při pokusech o rozumové vysvětlení sovětské invaze Polska (u nás se při podobné příležitosti užívalo rčení "když se kácí les, vždycky lítají třísky"). Překladatel.)

Důkaz o sovětské podpoře terorismu na celém světě přesvědčivě uvedla žurnalistka Claire Sterlingová ve své informativní knize "The Terror Network"; kniha ozřejmuje činnost hrůzobudící sítě zabíječů a politického sionismu, dvou prazvláštních našich dob. Její zmínka o výcvikových táborech řízených KGB a GRU (sovětská vojenská výzvědná služba) v Československu byla generálem Janem Sejnou, náčelníkem generálního štábu čs. ministerstva národní obrany a vojenským poradcem ÚV KSČ, který r. 1968 uprchl na Západ a usadil se ve Spojených státech. Šejna m.j. uvedl, že v r. 1964 zahájila činnost škola pro výcvik teroristů v Karlových Varech, řízená KGB, zatím co GRU se věnovalo především intenzivnějšímu výcviku v táboře výsadkářů v Doupovské pohoří Prahy. Cvičitelé byli rekrutováni z celé Evropy a zemí Třetího světa.

Morální sabotáž KGB

KGB se pokouší ve zvýšené míře znevážit reputaci jednotlivců, institucí, vlád, či policie

v jiných zemích pomocí t.zv. disinformace (falešné informace). John Barron ve své knize KGB vysvětluje, že ruský termín "dezinformacia" nezahrnuje pouze pořízování padělků, zesměšňování v literatuře a médiích, a šíření zkreslených informací, avšak také páchaní fyzických činů jako jsou sabotáže a vraždy k vzbuzení psychologického účinku. K jedné z forem morální sabotáže řízené disinformační sekcí KGB došlo před léty, když se KGB podařilo (za pomoci a popichování politických sionistů ve svobodném světě) akci zvanou "swastikové flámy" zdiskreditovat vládu Západního Německa. Dnes, kdy původní vydání Barronovy pozoruhodné knihy (velká část bylas přeložena svého času pro torontské Naše Hlasy - rh -) bylo dočista rozebráno, se v novém vydání "Swastika Sprée" nedočtete, jen v nové knížce Patricka Walshe The Unholy Alliance - viz níže - o tom najdete detaily, které mnohé pozaujmají. Vědomi si toho či nikoliv, mnoho dobře smýšlejících lidí se stane agenty provokatéry a tím přispěje ke kampani morální sabotáže svazku KGB - političtí sionisté.

KGB, teroristé a Mafie

V Itálii teroristé Rudé brigády dosáhli souhlasu zločinecké organizace, známé pod názvem Mafia, dělit se fifty fifty na ziscích z obchodování drogami, bankovních loupeží, žraločích půjček atd. Hodně o tom píše a dokládá důkazy ve své knize Claire Sterlingová.

V Kanadě, v Torontu, stojí v čele mafie jistý Charles "Chuck" Yanover, popisovaný v místním židovském tisku jako "a Jewish mobster". Tak tenhle Yanover je osoba vskutku hodná pozornosti: agnet provokatér, má přímý styk (kam se hrabeš, obyčejný platič kanadských daní. Překl.) se severokorejskou komunistickou vládou; obdařila ho (potomka Jidáše. Překl.) "všimným" ve výši 100.000 amerických dolarů, když sprovedl ze světa protikomunistického premiéra Jižní Koreje. Yanover byl rovněž podněcovatelem spiknutí, jehož cílem bylo přepadnout malinký karibský ostrůvek Dominica; v akci, ve spolupráci s bandou otrhanců t. zv. neo-nacistů a kuklux-klanů, která hned v začátcích střílela zpět. Nebyla náhoda, že tehdejší vláda Dominicy byla toho času protikomunistická.

Není tomu dávno, co vylezlo na světlo boží, že elementy KGB prosákly svými lidmi židovské kvóty určené pro emigraci do Izraele, což se stalo dalším odrazovým můstkem pro "exodus" Kégbáků do Spojených států.

ných států. V edmontonském Journalu z 10. prosince 1985 se můžete dočíst o tom, jak tyto chátrky KGB navázaly styk s kriminálníky mafie a nyní kontrolují organizovanou zločinnost v New Yorku, Los Angeles, různých částech Floridy a jinde.

Styky FLQ

a

"Direct Action"

Nejaktivnější teroristické skupiny v Kanadě jsou "the Student Federation of Sikhs", "Direct Action" a skupina "In Struggle" v provincii Quebec. Tyto skupiny jsou v stálém styku s jinými komunistickými teroristickými skupinami v Evropě a zemích Třetího světa, především pak těch ve Střední Americe. Zatčení, soudní přelíčení a usvědčení "Vancouverské Pětky" (teroristické skupiny "Direct Action") před několika málo lety zbourilo plány sabotáže tryskáčů F-18 v hangárech základny kanadských ozbrojených sil v Cold Lake v Albertě. Titěž teroristé měli na svědomí punový útok na továrnu firmy Litton v Rexdale (Toronto) a pobočnou stanici B. C. Hydra na Vancouverském ostrově. Soud s arménskými teroristy pro ozbrojený útok na turecké velvyslanectví v Ottawě nebyl dosud skončen.

Izraelská Mossad cvičí židovskou Obrannou ligu

Zpravodajské prameny nedávno potvrdily, že izraelská tajná policie Mossad cvičí rekruty teroristické židovské obranné ligy (JDL), která je zodpovědná za vraždy, zháňství a zastrasování vlasteneckých skupin v USA a Kanadě. Rozšířená činnost Mossadu v USA je dnes předmětem vyšetřování, na čestných občanech a jejich naději, že zví

Pravdu.

Sověti a Jižní Afrika

"Bez sovětské pomoci, v cviku a podpory

by SWAPO (South West African Peoples' Organization) nebyla s to dosáhnout výsledků jakých dodnes dosáhla."

Sam Nujoma, vel. SWAPO, za své návštěvy v Moskvě r. 1977.

"Rozhodnutí zahájit ofensivu na jižní Afriku bylo zaujato politbyrem komunistické strany SSSR koncem šedesátých let. Sovětské vedení kontroluje nejen komunistickou stranu JAR, ale stejně tak i ANC.

Dr. Igor S. Glagolev, býv. člen historické sekce sovětské Akademie věd a poradce ve věcech týkajících se JAR.

Náš příznivec Ivor Benson, jeden z nejlepších znaleců jižní Afriky varoval kanadskou a americkou veřejnost před živým zájmem Sovětského svazu o tuto jihoafrickou oblast, jedno z neekonomičtějších a strategicky nejnepříhodnějších částí svobodného světa.

Nejen Sověti to byli a Kubánci, jimž se zalíbilo v jižní části Afriky, ale i komunisté z Východního Německa, spolu s neblaze proslulou severokorejskou Pátou brigádou, soutěží s Rudými Kubánci v barbarismu a pronásledování oněch černých v Mozambiku, Angole, Zimbabwe, Tanzánii a Etiopii, kteří s nimi nesouhlasí. Z těchto "bezpečných" základů různé, Sověty podporované teroristické skupiny jako ANC a SWAPO vytvrzely napadaly jižní a jihozápadní území Afriky, aby tu prováděly sabotáže, rozšvaly teror, znásilňovaly obyvatelstvo a louplily.

Bok po boku s velmi rozšířeným terorismem kágbácká fabrika na lži a její vykutálení komplici z masových médií (za vydatné pomoci a s požeňmáním různých těch křesťanských církví sdružených pod korouhví smutně proslulého Světového koncilu církví (World Council of Churches) se sídlem v kanadském Vancouveru) byli s to uvést v chod koordinovanou mezinárodní kampaň proti JAR se stěžejním úkolem podporovat "Osvobodovatelův" zápas. Anglikánský biskup (ted' už arcibiskup a nositel Nobelovy ceny za mír - světe, zboř se! Překl.) Tutu se postaral o háv účetyhodnosti těchto "dobročinných" akcí a navzdory tomu, že si o sovětských (a spol) zločinech dnes štěbetají vražci na střeše, celá

Pokračování na straně 3

NAVŠTIVTE JIŽNÍ AFRIKU,

**zemi plnou krás a exotiky.
Přesvědčte se na vlastní oči
o vysoké životní úrovni obyvatel.**

Nevěřte lživým tvrzením sdělovacích prostředků, které chtějí tuto prosperující krásnou zemi uvrhnout do marxistické bídě a utrpení! Jím se nejedná o blaho "člověka", je žene touha zmocnit se bohatství!

Don't be misled by other peoples' opinion. Go and see South Africa for yourself

Otiskujeme zdarma.

SOUTH AFRICA

Kanada versus Jižní Afrika

PAUL FROMM

Asi před rokem oznámila Kanada, že ukládá sankce proti Jihoafrické republice, a to dvakrát: v červenci a opět zase v září; většina jich se týkala omezení kanadských dodávek Jižní Africe. Na konferenci britského Commonwealthu v říjnu m. r. stál Mulroney v čele těch, co navrhovali rozmnožit počet sankcí a vyhrožovali dokonce zpřísnit do šesti měsíců dosavadní, nezruší-li Jižní Afrika do té doby apartheid. 23. října v SN doslova řekl: "Moje vláda dala na vědomí Kanadánům, nedojde-li k zásadním změnám v Jižní Africe, jsme připraveni vyhlásit totální

sankce proti oné zemi... Kdyby k žádnému pokroku při likvidaci apartheidu nedošlo, náš poměr k Jižní Africe by se mohl absolutně zhoršit." (Toronto Star, 24.10. 1985.) Na závěr předpověděl vítězství komunistickému ANC a jeho vůdci Nelsonu Mandelovi: "The Mandelas, the Tutus, the Boesaks, will one day prevail."

Tím, že vyhlásil Jižní Africe hospodářskou a politickou válku, Mulroney zcela zradil slib konservativní, protikomunistické zahraniční politiky. Protijihooafrická politika triumvirátu Clark (Mulroney) Lewis zavání

pokrytectvím. Vzdor tomu, že tu máme v Kanadě stovky tisíců obětí a potomků obětí komunismu, vláda Mulroneyho nevyhlásila sankce proti Sovětskému svazu anebo komunistické Nicaragui. Zákazy sportovních styků s těmito zeměmi utlačovatelů neexistují, jak je tomu v případě Jižní Afriky. Někdy počátkem t. r. firma **Export Development Corp.** zvýšila 500 milionový úvěr Sovětskému svazu, zatím co, coby část vládních sankcí proti Jižní Africe, nebude kanadský vývoz do oné země dokonce ani kryt pojistkou EDC. V očích dnešní vlády, jak to vypadá, je Jižní Afrika větší hrozbou než Sovětské Rusko.

Mulroneyho úloha v přihrávání gangu Commonwealthu při útocích na Jižní Afriku je dokonce hypokritičtější a pohrdáníhodnější. Jižní Afrika není dokonce Commonwealthu členem. Není to Commonwealthu byznys.

Je-li Jižní Afrika osočována z totalitářství anebo rasismu, totéž by se dalo říci o nejednom z žalobců Commonwealthu. Indie má dodnes kastovní systém (pane Mulroney. Red.) s jejím ztrnulým předsudkem a diskriminací. V Indii čím vyšší kasta, tím bělejší kůže. Malajsko vede rozhodně rasistickou politiku vůči své čínské menšině. Zatím co Jižní Afrika má neodvislé soudnictví a volební právo pro značnou část menšiny svých občanů, dnešní vlády jako Tanzanie a Zambie nejsou než kruté, zkorumpované diktatury. A mluvíme-li o zastupující vládě, kdy bude Mulroneyho vláda zastupovat více než 80 procent Kanadánů, kteří se nejednou vyslovili pro.

Přel. - rh -
(Paul Fromm je ředitel výzkumu
C-FAR-Citizens for Foreign Aid
Reform, Toronto)

ÚVAHY

President R. Reagan byl v listopadu na TV kde měl před žurnalisty krátký projev jak to vlastně bylo s dodávkou zbraní do Iránu. Řekl, že další dodávku zastavil, ale že celá dodávka náhradních součástek, které byla odeslána do Iránu by vešla do jedné helikoptéry.

Důvodů k dodávce je hodně. Hlavní důvod je pomoc zadrženým Američanům v Lebanonu. Celkem tři Američané se dostali už domů, ale ještě pět je v zajetí fanatických mohamedánů v Lebanonu. Jednoho snad už zabili. Jeden z propuštěných - kněz, dělá po světě propagandu proti prezidentovi.

Všechno toto jednání, které se vede od roku 1983 je velmi ožehavé a tajné. Nejedná vláda s vládou, nýbrž všechno jednání je mezi různými soukromými osobami. Politicky pro prezidenta i jeho administraci nebezpečné, protože veškerá oposice to může využít. President Reagan odpověděl jednomu žurnalistovi že on sám je za všechno zodpovědný a že si je vědom, že je to hazardní hra, zatím však že je výsledek dobrý. Pozorují tento opoziční boj proti prezidentovi už hodně dlouho, ale ještě jsem neslyšel aby se někdo zmínil o tom, co tomu říkají příbuzní zajištěných členů amerických rodin, kteří jsou někde ve špinavých dírách Lebanonu. Já osobně věřím americkému prezidentovi Reaganovi na sto procent. Za celou dobu co je prezidentem největší mocnosti světa nám to dokázal a stále dokazuje. Kdyby ne jeho, kdo ví kde by fašistický komunismus v dnešní době byl. Bůh mu žehnej v jeho práci!

E. Sypták

AKTUALITY

* **Vláda USA** se rozhodla ulehčit svým hlavním spojencům a dalším zemím, které v USA nakupují zbraně. Umožní jim odklad splácení dluhů, nebo snížení úroků z nich a odročení jejich splatnosti. Oznamil to list Washington Post.

* **Indické vyšetřovací orgány** se rozhodly obžalovat šest mužů z pokusu o atentát na premiéra R. Gándhiho, který byl podniknut 2. října m.r.. Hlavním obviněným je K. Singh, který na premiéra vypálil tři výstřely.

* **V Thajsku bylo veřejně spáleno přes 800 kg heroinu, 8500 kg. marihuany a 60 kg morfia.**

OBRANA HODNOT

nímu, vzájemného pochopení pro potřebné, trpící a nemocné? Hodnoty, které jsme převzali od svých matek, jsou přímo či nepřímo napadány denně po celý rok hlásáním ateismu doma a útoky na podstatu křesťanských hodnot zde v exilu. Jsou myšlenky schvalující potraty slučitelné s křesťanskou naukou? Je homosexualita přijatelná křesťanské morálce? Je snaha po zisku z nedělního prodeje v souladu s touhou křesťana světit den sváteční? Je domáhání se respektování tradic nekřesťanů porušováním tradice uznávání hodnot křesťanských i výtěžků rodin být jeden den pospolu? Útok proti rodině a proti mravně zdůvodněným přejatým hodnotám společnosti je budoucím útokem proti zákonodárné moci státu i rozhodnutí Nejvyššího soudu. Rádi hlásáme svobodu slova, kdy se snažíme prosadit potírání přijaté meze mravnosti. Rádi hlásáme svobodu myšlení, když slouží k potření soucnosti Boha. Rádi se opíráme o naše lidská práva, abychom popřeli nadřazenost Boha zakotvenou v ústavních článcích. Milujeme-li své drahé, pak jistě jako i v minulých letech jsme jim způsobili radost dárkem, připomínkou to darů narozenému v Betlémě. Milujeme-li opravdovou svobodu, právo a spravedlnost pro všechny a chceme-li pokoj pro své vnitřní uspokojení a mír pro nesmiřitelné nepřátelé, pak ať jsme zde v exilu či doma, zamysleme se nad potřebou deni Kristu. Porušováním těch to hodnot a nebránění se

útoku na ně prospíváme i tomu, co je v rozporu, co ve vánocích oslavujeme.

K. V.

Rozhlásek Jára Mecu:

Cestujícím lokajům

Tuhle jsem potkal lokaje.
Ve Frisku vylez z tranwaje.
"Dostal jsem vizum, hošičku!"
Smál se, má v Praze babičku.

Před týdnem, díky náhodě,
šeptnul mi krajan v hospodě:
"Poslal jsem straně dolary.
Za měsíc vidim Volary."

V zoufalství, šel jsem na ryby
kde řek mi rybář bez ryby,
že letos, ba i předloni
kapříky chytal v Třeboni.

Jura se tvářil nevinně
a přiznal se až při víně,
že soudruhům dál úplatky
a jede do Čech na svátky.

Jeden chtěl vidět dcerečku,
druhý měl dědu v Lidečku
a jedna parta přepestrá
slavila v Brně Silvestra.

Bonifác, krajan z Poličky
se těší jen na holčičky
a texasan "Jack" v širáku
chce do Frýdku jen v bouráku.

Vejtaha, víc než komičky
chce v Čechách mluvit anglicky.
Josef - "Joe" jede k Jičínu
"roztočit" v šenku dědinu!

Mnohý z nich (jen tak pro sebe)
si popovídá s StB
nebo za všech dob - proč bych to psal
Lokaj pro pána špicloval!!!

Proto pamatuj:

Než začneš hovor s "krajanem"
zjisti zda není lokajem.
Když jezdí "domů", beže sporu
má důvěru u diktátorů!!!

Ten kdo se klani rudé chátře
je nepřítelem Čechů, bratře.
A nikdy nevíš - kdy tě natře!!!

Sensační kniha TOMÁŠE BATĚ JE UŽ V PRODEJI!

MEZINÁRODNÍ TERORISMUS VE SPOJENÍ S AGENTY ...

Pokračování ze strany 2

řada t. zv. křesťanských vůdců se bez zardění všemožně činí, aby pomohli této mrzké kampani proti jihoafrickým blížním.

V Kanadě "exiloví" militanti z jihoafrické KS jako John Bizell (dnes už v Kanadě "zaměstnán" jako člen ÚV komunistické strany Kanady) velezdačně diriguje své šiky povolných černých (např. jeden z nich jménem Salonjee a zadává jim domácí úkoly s návodem jak zpracovávat na kanadské bázi kádru ANC na různých univerzitách. Bizellova žena Maggie koordinuje distribuci příslušného protijihooafrického materiálu a její pracoviště se vyskytuje v komunistickém knižním obchodě na Queenu. Největším spojencem komunistické strany je dnes socialistická strana NDP (New Democratic Party) semknutá pevně s dřívějším ontarij-

ským vedoucím Stephenem Lewisem, který provozuje protijihooafrickou politiku Sovětů s tichým souhlasem ministra zahraničí Joe Clarka, veleznámého Rudého toryho, Ministerský předseda Brian Mulroney, a t. zv. "konservativce" veřejně chvalořečil komunistu Nelsonu Mandelovi nazvaje ho "a great hero" a zplnomocnil kanadského velvyslance v Pretorii, aby vyřídil vládě JAR, že by Kanada sic byla ochotna udělit Mandelovi kanadské státní občanství, kdyby ten byl propuštěn z vězení, v němž si odpykává trest za teroristickou činnost!

Mr. Walsh zakončil výzvou posluchačům, aby i nadále žili s důvěrou v Boží Milost a Jeho vedení a pracovali, spolu s jinými lidmi dobré víry a odvahy, konstruktivně k blahu této země.

Speak Up, Toronto. Přel. R. Hanzlik

JOSEF HERMAN, KALIFORNIE

ZA NÁRODNÍ KULTUROU

Z kalendáře 1987

Na letošní rok připadají mnohá výročí pojící se ke stránkám našich dějin, at občanských, národních nebo církevních. Kterýkoliv okamžik z historie zasluhuje zmínky, protože byl naplněn úsilím člověka, snahami, nadějami a uskutečněním předsevzatých ideí.

Jedním z nejpozoruhodnějších letošních jubileí je velice dobře známý **Karlův** či **Kamenný most** v Praze. Pohnutou mostní historii se zabývalo již mnoho dějepvců i umělců, takže na tomto místě postačí aspoň připomenout některá data. Tak hned den založení mostu v roce 1357 samotným králem a císařem Karlem IV. na Staroměstské straně. Netrvalo ani deset plných let a povodeň v roce 1367 učinila dílo obtížným, poněvadž se k následkům velké vody přidaly i jiné nehody.

Mezi třiceti sochami na mostě byla zbudována socha Václava Jackela - sv. Anna v roce 1707, tedy před dvěma sty osmdesáti roky. S tímto datem je uváděna socha sv. Antonína Paduánského od Oldřicha Mayera. Léta Páně 1857 postavena sem socha českého patrona, sv. Václava, na paměť 25letého trvání slepeckého ústavu P. A. Klara. Zhotovil ji dle Fuhrichova nákresu Kamil Bohm. Sochař Emanuel Max pořídil sochu sv. Krištofa ze sbírek, vedených pražským purkmistrem Dr. Vaňkou - v roce 1857.

Jak plynula voda Vltavy pod mostem, ubíraly se pohnuté události města i národa po tehdejší tepně mezi oběma částmi Prahy. Třebaže historie hovoří o nejedné z nich, proběhlo bezpočtu závažných okamžiků bez širší pozornosti. Ony však tvoří nemalou náplň dějů, jejichž zamlčením naopak vystupují do popředí historické mezníky.

Před šesti sty dvaceti roky byla na Hradě pražském vysvěcena památná stavba Svatováclavské kaple. V onen památný den 30. listopadu poznamenává tehdejší kanovník Beneš Krabice z Weitmile: "Je to nové a divné dílo." Jenom o pět let později, 1362 dal kaplové stěny vyzdobit drahými kameny - hádejte kdo? Inu, kdo jiný, než Karel IV.?

Obraz tváře Páně na zlatém podkladě přivezl kdysi tentýž český velmož z Itálie a umístil ho na Karlštejně (1369). Před pěti sty padesáti léty byl obraz přenesen do kaple sv. Sylvestra u sv. Víta (1437).

Zůstáváme stále na Hradě pražském: před dvěma sty sedmdesáti léty byla přistavěna ke kostelu sv. Jiří barokní kaple sv. Jana Nepomuka. Byla opatřena kopulkou a zevnitř vmalována Václavem Vavřincem Reinerem, vřelým malířem pražského baroka.

A nyní menší skok stranou: miláček Prahy, Wolfgang Amadeus Mozart komponoval "Malou noční hudbu" před dvěma sty léty - kdoví, zda ve skladbě nejsou některé takty, zrozené za pobytu na místech milých, na kterých umělec sklízel spontánní nadšení a obdiv svých posluchačů?

Jan X. Lohel, opat strahovský, pozdější arcibiskup pražský, opustil svět navždy v roce 1822, shodou okolností před tolika roky, kolik dní vytváří náš kalendářní rok. Jako opat působil na Strahově ve staroslavném klášteře od roku 1586 do 1612, označován za jednoho z nejznamenitějších a o církev nejzaslouzejších mužů, co jich znají české

uejny. Lohel se narodil v Chebu 1549, a kněze byl vysvěcen 1576. Záhy proslul jako vynikající kazatel. Pokud byl Strahov v rukách nešlechtného Jakuba ze Šternovic, klášter na Sioně málem zahynul. V té době se ho fakticky ujal Jan Lohel: denně sloužil mše, takže se útlému společenství Premonstrátů podařilo přežít ten nepříznivý čas. Jakmile se poměry změnily, Lohel jako převor zahájil restaurační a obnovné práce na budovách. Tak zachránil klášter před nevyhnutelnou záhubou. My Pražáci se hrozíme pouhého pomyslení, že bychom hleděli na známé

panorama bez trpělivého pomníku ve výši nad Prahou. Naše díky za neporušenost pohledu patří letošnímu jubilatovi. - Když byl zvolen strahovským opatem, Lohel již požíval velké důvěry císaře Rudolfa II. - nepochybně s jeho přispěním obnovil kanonii sionskou a opravil i Mariánský chrám jak ho dnes známe, oživil zrušený klášter. Na počátku měl ku pomoci pouze dva věrné: jeden byl laikem, ten druhý knězem, posly z Teplé, z města, které nemnoho dříve přivedl neúnavný Lohel k víře katolické. Záhy se osazenstvo v klášteře rozmnožilo. Díky tomu obnovy i bohoslužby dle řádu sv. Norberta, řádového patrona. Za Lohela byl zbudován také pozdně gotický kostel sv. Rocha ve strahovském nádvoří. - Před 400 léty byl Lohel jmenován generálním vikářem řádu pro Čechy a Moravu, Slezsko, Uhry, Polsko a Rakousy. Bez únavy objížděl svěcené řádové objekty a všude usiloval o zvýšení kázně. Kde bylo třeba, bez váhání obhajoval práva řádu. - Lohel je vzpomínán jako trpělivý pomocník chudých. Osobně jim donášel nezbytné denní potřeby, všelijak je poděloval ze svého, poněvadž jeho osobní nároky prý byly většinou skromnější než těch, o které měl péči - jako pravý kajcíník, několikrát do roka jim umýval nohy, jak Ježíš Kristus učinil svým apoštolům. V roce 1598 se zasadil o vyjmutí Strahova z pravomoci biskupské, což bylo pro klášter - ala long - velice prospěšné. Na tomto místě však nelze rozvádět každý počín opatův, neboť všechny, každý jeho krok mířil k bohaté sklizi pro klášter. Poněvadž Lohel měl četné záruky velmožů o jejich vydatné podpoře, mohl se pustit do zmíněné opravy kostela. Přestavbou svatyně začalo opatovo XVII. století - psal se rok 1601. Všeobecný respekt ke Strahovu stoupal den po dni. Strahovští Premonstrátové byli žádáni za převory i v jiných klášteřích řádu - všeobecně byl uznáván výchovný a životně příkladný postoj Lohelův. Před 385 roky (1602) se stal náš oslavenec suffraganem pražským, dosáhl biskupského svěcení, takže osobně mohl konsekrovat dokončenou pře-

stavbu strahovského chrámu. Jak vzácná to odměna muži, který věnoval strahovskému celku tolik neohroženosti, duševních i tělesných sil. - Roku 1612 usazen dokonce na stolec arcibiskupův při metropolitním chrámu Svatovítském. Tedy před 375 roky. Jak nevzpomenout člověka všestranně zasloužilého právě letos, kdy řada významných dat prolíná jeho život, vážený z odstupu několika staletí?

Při jihovýchodním cípu náměstí na Pohorelci, přesněji ve výstění ulice V úvoze je před prvním domem stáříčké, dvojramenné schodiště se sousedním Kalvarie. Dům i výzdoba pochází z první čtvrtě XVII. století a slul Kvestenberský špitál. V budově byla i kaple, v poschodích řady nemocničních pokojů. Služby tam poskytovali a vykonávali patrně Premonstrátové ze Strahova, neboť zakladatelem charitativní instituce byl následovník arcibiskupa Lohela, Kašpar II. Kvestenberk. Stejným datem jako předchůdce, vstupuje do letošního výročí - jenže s opačného konce. 1612 Lohel na Strahově končil, Kvestenberk začínal. Stalo se tak opět ku prospěchu celé komunity, poněvadž Kašpar II. především ostatním dokončil, nač Lohelovi nezbylo času. Vedle vedení stavebních zásahu promyšleně rozhojnil dosavadní strahovské statky. Tento druh z největších a

klášter, tentokrát před Svědy. Zakrátko po návratu (1639) zemřel (1640). Vyplnil bezmála tři desetiletí pilnou, bohuľibou prací, ze které vzešel hojný duchovní i hmotný prospěch všech. kdo se mu nebránil. Poněvadž výsledky nezůstaly za branou kláštera, těžili z nich všichni. Konec konců, Kvestenberk usnadnil cestu i svému bezprostřednímu nástupci. Po jeho smrti byl zvolen opatem Kryšpín Fuck (1640-1653), třetí z opatů kláštera tak vděčně vzpomínaných. Jeho jméno a působení však již nezapadá do rámce letošních výročí. Setkáme se s ním tedy jindy.

Není úmyslem vyzdvihovat jednotlivosti doby pobělohorské, protože i bez dmýchání v oheň se nevytratí z naší historie. Budiž však vzpomenu tichého výročí charitativního ústavu, nad nímž v Praze pravděpodobně ještě ne ani pes, třebaže se jedná o instituci na výsost prospěšnou tehdejší hlavě království. Povězte, kdo neví o nemocnici Milosrdných bratří Na Františku? S její stavbou bylo započato před rovnými třemi sty léty. Základní kámen položil známý šlechtic, hrabě Humprecht Černín roku 1687. Již po dvou letech stavbu navštívil host nejméně vítaný, oheň. Práce se zastavily na celých čtrnáct let a k dokončení došlo teprve 1716, kdy sem byli přeneseni první nemocní. Třicet let staré předsevzetí dovedeno k cíli skrze příspěvky a podpory mnoha dobrodinců. - Špitál začínal velice skromně. Prodávával léta dosti obtížná, jakoby vyprázdněná ze všech milodarů. V celku neradostné počínání, jež mohla překonat jenom opravdová víra v úspěch, prosby o požehnání a neúnavná práce. Počátkem století stálo ku pomoci vedle opata jen dvacet čtyři bratří. Na konci osmnáctého věku jich bylo mnohem více, však pečovali už asi o 110 postelí, z nichž téměř sto bylo nadáno. Nadace byly úhrady léčebné péče o pacienta se vším všudy - donátory byli šlechticové a zámožní věřící. V roce 1731 učinil kanovník Mořic Martin nadání pro tři lůžka, pro tři „emajetné“ nemocné. V roce 1743 se zachoval stejně biskup hrabě Gabriel Erdodi pro jednoho chudáka. V následujícím roce se vyznamenala jedna z nejštedřejších podporovatelů nemocnice, hraběnka Sweetsová nadací patnácti lůžek. Štědrost na tehdejší dobu nemalá, postavila ji do popředí ústavních příznivců. U "Milosrdných" určitě. Dvěma lůžkům upsal úhradu ze svého hrabě Jan Vratislav roku 1758, v roce 1769 arcibiskup Příchofský pro pět postelí a svatovítský mrobošt Strachovský učinil stejně úpisem náhrad na léčení alespoň jednoho národa. Vedle jmenovaných by bylo možno uvést předlouhou řadu donátorů a lidumilů. Mezi nimi se v dobách novějších pak objevili mnozí lékaři, z těch se zalesklo nejedno slavné jméno. - Určitě by nezůstalo bez zájmovosti vyčíslení ošetřovaných v nemocnici "Milosrdných" od počátku do dneška a srovnávat vyléčené případy s vděčností těch, kteří nebyli povinováni náhradou za léčení. Jak tomu bylo později, když nemocnici snad převzalo město, nebo dokonce stát, nelze z tohoto místa soudit. Tím ovšem nemůže být potlačen hlas historie a díky ošetřených, neb žádný z nich nehodlá zalhat o činnosti nenápadné nemocnice, trpělivě a houževnatě jdoucí za svým vznešeným posláním dobami pohnutými i v čase pokojném.

Williamsburg Virginia

Po dvou stech desíti letech

Ano, přátelé, už celá dvě století a dekáda uplynuly na světovém Orloji Času, co byla ve Williamsburgu slavnostně vyhlášena virginská Deklarace práv.

Dnes, po dvou stoletích, je Williamsburg (nazván po anglickém králi Vilému III. 1689-1702), koloniální hlavní město Virginie, v Americe z měst nejproslulejších. Ocitnete-li se tam, jako byste si dali schůzku s historií: Guvernerský palác, Kapitol, Raleighova taverna, v níž se toho tolik dělo, a jiná historická místa ... jdete, a vaše kroky se kříží s kroky oněch velkých, Jiřího Washingtona, Tomáše Jeffersona, Patrika Henryho ("Dejte mi svobodu nebo smrt."), Francouzů markýze Lafayettea, generála Rochambeaua a jejich krajanů, bez nichž by Amerika ve válce o svou Neodvislost jen stěží zvítězila.

Připojte se k nám a vydejte se s námi hlavní třídou Williamsburgu, avenuí vévody z

Gloucesteru, kterou americký prezident Franklin Delano Roosevelt nazval "nejhistoričtější avenuí v celé Americe".

Palác kralovských guvernérů ve Williamsburgu

Oči bojovníka

MOJMIŘ CHROMEC

V sobotu 27. prosince, v nevlídný sychravý den, se většina výboru býv. čs. pol. vězňů zúčastnila protestní manifestace proti invazi Sovětů do Afganistanu na Štědrý den před sedmi léty. Asi sedm set lidí, zástupců různých exilových seskupení, bylo svědky symbolického zapálení sovětské vlajky před torontskou radnicí, znázorňujícího zničení sovětsismu. Obdobné manifestace, jak jsme se dočetli v novinách a viděli na televizních obrazovkách probíhaly v různých městech na tomto kontinentě, v Asii, v Austrálii i v Evropě.

Těch několik řádek by bylo asi obsahem krátké zprávy v "Mukloví", pokud by mně nezaujaly oči člověka zapalujícího vlajku a jeho několika druhů šlapajících po vlajce v plamenech ve snaze tak symbolicky zničené imperium navíc znevážit. Oči, v nichž se zračila nenávisť vůči všemu sovětskému, oči, které žádaly odplatu za milióny zabitých během sedmi posledních let i za pět miliónů donucených opustit svou vlast k vůli hladomoru uměle způsobeným bombardováním zemědělských oblastí chemikáliemi a zápalnými bombami, které sežihají nesklizenou úrodu. Za masakry dětí, žen a starců; za děti, jež byly nalákány na hračky shazované z helikopter a které vybuchovaly při doteku dětských ruček, které již v životě se ničeho nebudou schopny dotknout, jelikož zbyly v optimálním případě jen zmrzačené pahýly; za odvěšené ženy helikoptéry do kasáren rudé armády, pro potěchu ze znásilnění "hrdinů" a "zachránců" afganistánského lidu.

Dokumentární zprávy Organizace Spojených národů jsou obžalobou těch, kteří zapalují živé bojovníky za svobodu i civilní obyvatelstvo, jež poskytují těmto muhajidinům pomoc.

Tak jako i v Československu, invaze je zdůvodňována přátelskou pomocí lidu, pomocí léky, stavbou škol a ochranou před cizími uchvatiteli, jež by chtěli zničit vymoženosti lidu. V těch očích byla navíc výzva všem, aby se postavili proti sovětské zvlášť, kam Sověti proniknou. Uvědomil jsem si, že titíž Sověti okupují naši vlast a že v podstatě jsou asi stejní. Ze rozdíl je snad jen v

tom, že nedostali doposud rozkaz být divou zvěř, která nemá odvahu vyhnout se trestu smrti za neuposlechnutí rozkazu a páhá zločiny diktované zločineckým vedením. Mluvili jsme během manifestačního průvodu i s těmi, kteří byli posláni bojovat proti afganistánským vlastencům: s mladými Ukrajinci, kteří využili první příležitosti, aby zběhli a nepodíleli se na zločinech proti lidskosti páchaných ve jménu revoluce dělnické třídy i ve jménu liberálního vůdce soudruha Gorbačova.

Uvědomil jsem si, že takových manifestací je zapotřebí více a častěji, aby prostí lidé svobodného světa pochopili, čeho je schopen sovětský režim. Aby vlády demokratického světa pomohly zmírnit utrpení těch zmrzačených, kteří neváhali obětovat svůj život pro svobodu - svobodu nedělitelnou pro Afganistan, Kanadu či Švýcarsko, celý svět. Aby pochopili, že jakákoliv hospodářská pomoc Sovětům je nepřímou pomocí vraždit nevinné dnes v Afganistanu a zítra snad v Československu, až vůdcové v Kremlu seznají vhodnost rázného zákroku.

Aby pochopili i ti, kteří nepoznali pravou tvář komunismu, proč bývalí čs. pol. vězni, kteří poznali metody rudého teroru na své kůži, musí stát v předních řadách bojovníků za svobodu všech, kde svoboda byla pošlapána nebo je ohrožena.

Čtyři vlajky našeho státu vzdaly čest padlým i živým bojovníkům za svobodu Afganistanu i svobodného světa a spolu s vlajkami porobených národů zaválaly k pozdravu poslanci Yuri Shymkovi, který vyzval ostře vládu Kanady, aby pomáhala tam, kde je svoboda ohrožena, kde pomoc je i v zájmu svobody Kanady.

Příspěvky na pomoc Afganistanu pošlete na Sdružení býv. čs. pol. vězňů s označením na Afganistan.

Adresa:

F.C.P.P.E., P.O.Box 246, Statlon "V", Toronto, Ontario, Canada, M6R 3A5

Častěji než velká síla rozhoduje menší trpělivost.

85 původních budov tu naleznete a značný počet jich byl dodnes přebudován na týchž místech po vyčerpávajícím výzkumu. Personál správy, oděný v historických kostýmech, provede nás historickými budovami, dáte se vylotografovat s hlavou ve veřejném pranýři, podíváte se dovedností umělců, kteří v miniaturních obchůdkách po staru vyrábějí paruky, kusové a vlněné zboží, a cestou ke koleji Williama a Mary potkáte nejednoho člena virginské milice v pikturním stejnokroji. - Řada soudobých křčárů na nás čeká, jsou nezbytnou součástí koloniální mozaiky.

To všechno je tu proto, dočtete se v brožurce, "aby se budoucnost mohla učit z minula".

A tudíž, nashledanou ve Williamsburgu! **DrAC**

(Bože, jaká to přejalová fráze! Poučení z minulosti! Kdo se jí dnes řídí? Lidé z kongresu? Ti, co by se spojili i s ďáblem, jen kdyby se mohli dostat k veslu? Kennedy, Poslední a Nejmenší? Mimochodem, konservaci místa si nevzal na starost nikdo jiný, než sám J.D. Rockefeller, Jr., který na druhé straně podporuje Sověty na každém kroku. **DrAC.**)

Pecháček a demagogie

Prof. dr. Josef Kalvoda

V Národní Politice (prosinec 1986) byl otištěn Pecháčekův hrubý útok na mne. Píše o mně: "Ironie: bojovník proti komunismu si zaletí do Prahy hledat "materiál" na člověka, který tam byl odsouzen v nepřítomnosti k trestu smrti." To je nesmysl, demagogie a lež v jedné větě!

Za prvé, Bunža nestojí za to, aby k vůli němu někdo letěl do Prahy. Za druhé, není to pravda. Nejsem upravenec a tudíž bych ani nedostal visum. Navíc byl bych tam zavřen. Za třetí, je to Pecháčekův výmysl.

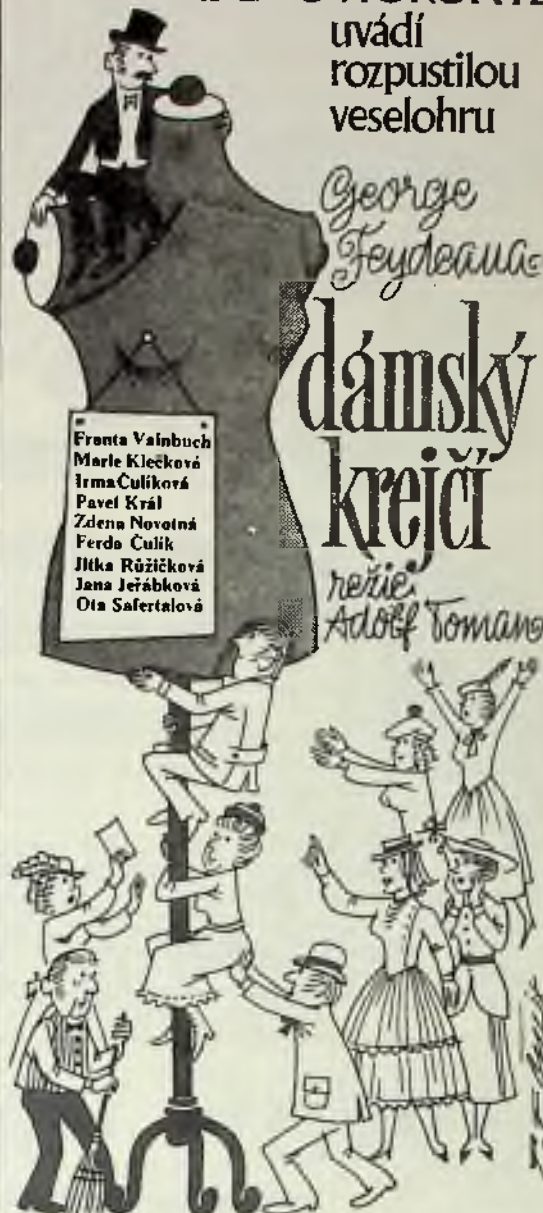
Dokumentaci o Bunžově činnosti lze najít v amerických knihovnách a archívech. tyto "pražské prameny", včetně ústředního orgánu lidové strany, jsou z doby, kdy byl Bunža poslancem za lidovou stranu. Kdyby to Pecháček dovedl, mohl by si všechny tyto informace vyhledat sám.

Do Prahy jsem si nezaletěl, ale zaletěl si tam v r. 1986 p. Pavel Pecháček, syn dra Pecháčka a vedoucí čs. služby ve Voice of America.

Pecháček je posledním, kdo má oprávnění vytykat prof. Svitákovi jeho komunistickou minulost. Pecháčkovi zjevně nevalila komunistická minulost těch, kteří našli zaměstnání v čs. službě Svobodné Evropy v době, kdy byl jejím ředitelem. Mimo jiné, byl tam také zaměstnán během Pecháčkovy působnosti komunistický agent "kapitán" Pavel Minařík, přítel jeho syna, který nedávno vydal v Československu knihu **Pohled za oponu**.

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ

uvádí
rozpustilou
veselohru

v neděli 25. ledna - 4a 8 p.m.
v neděli 1. února - 4a 8 p.m.
Limelight Dinner Theatre
2026 Yonge
Rez. 368-0420 a 363-7686

Stavět dům

Musím přiznat, že i já jsem mívával velkolepá novoroční předsevzetí: budu lepší, pilnější, skončím se špatnými návyky. A to všechno teď hned, najednou a definitivně. A také moje předsevzetí vydržela zpravidla jenom pár dnů, maximálně týdnů. - Známu muže, který stavěl dům. Rodinnou vilku. Věnoval tomu všechny své úspory, vzal si půjčku, obětoval víkendy, dovolené, chodil tam často i v týdně. To vše bylo málo. Práce postupovala pomalu, přišly komplikace a byly chvíle, kdy se mu zdálo, že je všechno ztracené, že dokončit stavbu je nad jeho síly. Jednou ho navštívil jeho otec a řekl mu: "Je jenom jediný způsob, jak dostavět dům: každý den udělat něco. Může to být třeba maličkost; důležité však je ani jeden den nevynechat". Když pak ten muž někdy propadal zoufalství nad svým dílem, když přišel unaven z práce, nebo když šel jako z konve a nedalo se stavět, vzpomněl si na tu radu, přinutil se vstát a pracovat aspoň pět minut: srovnal nářadí, připevnil uvolněné prkno, udělal si přehledný rozvrh práce na příští den. A kupodivu, druhý den šlo všechno lépe. Zdánilivě bezvýznamná maličkost se totiž stala pevným článkem v řetězu úsilí, který by byl jinak narušen. A tak ten muž nakonec svůj dům dostavěl.

Myslím si, že i stavba dobrého a spokojeného života je zdlouhavá, obtížná práce, plná nečekaných komplikací. Ale jeden dobrý čin, který uděláme pro sebe či pro své okolí, jedna maličkost, jako je úsměv, kytička pro ženu, tři minuty ranní rozevíčky, nebo jablko místo cigarety pro své zdraví, chvílka času pro rady či pomoc kolegům v zaměstnání, jedna takováhle drobná věc každý den - to už je ohromná síla! Nedělejme v novém roce příliš náročná a okázalá předsevzetí - nespílníme je. Stavme dům svého života z prospěšných maličkostí. Ale každý den!

PROTI VŠEM!

JAROSLAV LAMBERT · CURYCH

Kajičně doznávám, že jsem ještě ke všemu zloděj, protože po marné snaze sám vytvořit něco originálního, jsem se opovážil ukrást Aloisovi Jiráskovi název jednoho z jeho populárních historických románů. Ovšem budiž mi přiznáno jako polehčující okolnost, že jsem nepojal úmysl zmocnit se i obsahu jeho díla, i když vlastně téžistě věci, o kterou zde v podstatě jde, je co do času i prostoru, shodné s líčením dějů pod tímto titulem publikovaných. Ostatně, mít "přišito" o jednu nectnost více, či méně, to už nehraje tak velkou roli, má-li být jednou trestní rejstřík poskvřněn.

Tedy k věci. Ve 4. - 6. čísle MUKLA ročník 1986, byl otištěn můj příspěvek v němž jsem se zabýval historickým vývojem našeho státního hesla, od původního Husova "Pravda Páně vítězí" až po nynější, obsahově zkrácené i změněné, "Pravda vítězí". Doufám, že se mi podařilo, přesně ve smyslu historického bádání prof. Františka Palackého, čtenářům objasnit, že o nynějším znění i obsahu hesla lze zcela právem říci, že je heslem husitským, ale nelze o něm v žádném případě říci, že je heslem Husovým.

Domníval-li jsem se až do minulého týdne, že jakýkoliv ohlas na můj výše uvedený příspěvek se v publikačních médiích našeho exilu "nekoná", pak jsem se hrubě mýlil. Díky mé angažovanosti v předsednictvu Svazu čs. spolků ve Švýcarsku, se mi dostal do rukou časopis, zvaný "Palachův Hlasatel", - mně až do této doby neznámý, přesto, že jeho letošní říjnové číslo se ve svém záhlaví honosí již čtrnáctým ročníkem, - který je ve své podstatě tiskovým orgánem jakési skupiny aktivistů, nazývajících se "Prozatímní vláda ČSR v exilu". Protože okolnosti, za kterých tato vláda vznikla, mi zůstaly až do dnešního dne neznámé, nechci se tu zabývat otázkou legitimacy mandátu, který si tato osobuje vykonávat, dovolávající se ústavy ČSR z roku 1920.

Co je zde ale důležité, je fakt, že tato skupina "vládní exekutivy" rozesílá (údajně) do celého světa časopis, v němž mne její tiskový šéf (snad ministr školství a osvěty), jistý pan R.W. Pec, "odhalil" jako lháře, fanatika a zločince. A když už to má být kyse-

lé, tak ať je to jako ocet, - dnes mi může "vy-pálit" na čelo ještě cejch zloděje a současně jménem poškozeného Aloise Jirásky předat státnímu žalobci k zavedení trestního řízení.

Pan R.W. Pec z Kanady ve své replice na moji úvahu v MUKLU sice k podstatě věci samé, t.j. k vývoji našeho státního hesla, neuvádí ani jediné slovo, ale zato mně s autoritou vysoce zasvěceného znalce udílí přísnou důtku za to, že jsem se opovážil dokládat své úvahy citováním F. Palackého, který prý byl, - podle historicko-vědných poznatků pana R.W. Pece, - poníženým úředníčkem C.K. úřadu historického, píšícím historií tak, aby se zalíbil habsburské monarchii, a který až teprve před svou smrtí přiznal, že se mýlil a všechno, co napsal prý kajičně odvolal.

Nevím sice jak je pan R.W. Pec starý, ani nevím kdy a kde historii a politologii studoval, ovšem v každém případě jest upřímně litovat, že svoji nynější intelektuální úroveň nedosáhl už počátkem třicátých let našeho století, aby zabránil chaosu, který do politických představ naší generace nezodpovědně vnesl T.G. Masaryk svými výroky, jako kupříkladu: "...mým politickým učitelem byl Palacký - můj humanitní program se opírá o něho Palacký vhroutil se do historie našeho národa a podal nám zdůvodněnou filosofii naší historie; z ní čerpal zásady naší politiky a té politiky se plně účastnil. Na něm se pěkně ověřuje staré - historia vitae magistra." - Chci doufat, že vzhledem k tomu, že pan R.W. Pec, který, - jak čtenáře z celé hloubi srdce svého ujišťuje, - je věrným nositelem a strážcem Masarykova odkazu, mi přizná jako polehčující okolnost, že jsem byl bez vlastní viny sveden, a že učiní ve svém resortu potřebná opatření, aby Masarykův odkaz, jako humanitní pojem, byl napříště vykládán tak, aby to nebylo v rozporu se státně-politickou doktrínou, jejíž linii pan R.W. Pec sám vědecky vypracoval a jejíž čistotu také sám nesmlouvavě střeží.

Je velice pozoruhodné, o čem všem se v replice pana R.W. Pece nezasvěcený, či nezodpovědně svedený "mladý český člověk" může poučit. Tak ku příkladu, že král a císař Karel IV., který zemřel roku 1378 (letopočet

ale autor neuvádí, neboť to je pro něj asi bezvýznamný detail), poctil nejlepšího vědce své doby, M. Jana Husa (* 1369), hodností rektora pražské university. Jistě to muselo být velice zahanbující a pokořující pro všechny slovně mistry světových universit, když je císař Karel IV. deklaroval tím, že Jana Husa už coby pacholíka sotva šestiletého, stavěl v čelo výkvětu všech vzdělanců křesťanské civilisace. Zřejmě proto není divu, že tyto zahanbení cizáči "vědátoři" ve své uražené ješitnosti štváli své krále a papeže ve Vatikánu, aby k nám posílali zločinné křížáky. Tím lze také jistě vysvětlit, že tyto žoldnéři svými bezuzdnými násilnostmi, v naší vlasti páchanými, zavinili, - jak píše R.W. Pec, - smrt krále Václava IV. tím, že "jimi byla vybita (1419 pozn. pisatele) pražská radnice s konšeli (gram. chyba "historika"), ta pražská radnice, která byla jednotná husitská od upálení M. Jana Husa, takže celý český národ jako jedno ocelové těleso povstalo proti zločinu Vatikánu a papeže jako Husité" (až potud autentický citát), jak doslovně autor ve své replice líčí vznik husitských válek. - Dále je zde velice poučné, jak autor "odhaluje" sv. Jana Nepomuckého jako intrikána a udavače, který za spolupráce arcibiskupa Jana z Jenštejna, prý ve snaze zabránit tomu, aby Jan Hus, - zřejmě ještě coby mladý studentik, - byl zvolen papežem, vypracovával a posílal přímo tajnou cestou zrádně do Vatikánu udání a žaloby k papeži Bonifácovi IX. roku 1393 (letopočet uvádí R.W. Pec) tedy bezpochyby dalo již před rokem, (dle údajů R.W. Pece), do kterého klade F. Palacký zavraždění sv. Jana Nepomuckého, a ve kterém Jan Hus skládal své první nižší universitní zkoušky na artistické (filosofické) fakultě, ještě jako dvacetiletý mladík.

V souvislosti se skutečností, že se nejenom touto Pecovou replikou, ale i celým časopisem, jako krvavá stopa táhne "odhalování" Vatikánu, jako největšího zločince a nejzavilejšího nepřítele našeho národa, napadá mne, že už jsem něco podobného, jenom že v "blé-dě růžovém," kdysi četl. Bylo to v roce 1969, kdy jsem se v časopise "ZPRÁVY", který vydávala sovětská okupační správa (tehdy ještě "dočasné" umístěná na území naší rodné vlasti), v článku, kritizujícím názvy některých pražských ulic, mezi nimiž byla i ulice Loretánská, dočetl, že náš lid nikdy nezapomene co to bylo za "parazitní a nohsledí pape-

že" ten Jezuitský řád Loretánů, který k nám Vatikán poslal jenom proto, aby tento ohlu-poval náš lid zvonkovou hrou. - Myslím, že by bylo dobře, kdyby pan R.W. Pec i o tuto informaci doplnil arzenál svých ideologických zbraní, neboť, když jde o to, aby se bitva "za Republiku" vyhrála, pak je lhostejno jakého původu je zbraň, ze které se na "nepřítele" střílí.

Věřím, že to pan "snad ministr" a tiskový šéf Prozatímní vlády ČSR v exilu R.W. Pec myslí s bojem proti komunismu a s celým národem nanejvýš upřímně, ale je mi skutečně hluboce líto, že snad nebudu moci dát tomuto nezištnému nadšenci pro vše ušlechtilé, v každém ohledu za pravdu. Já totiž mám takový divný dojem, že si plete Husity pod vedením Jana Želivského s křížáky, - německé konšely novoměstské s Husity, - Mistra Stěpana z Pálče se sv. Janem Nepomuckým, - arcibiskupa Zbyňka Zajíce z Hensburka s Janem z Jenštejna, - a vzhledem k tomu, že se pro své historicko-vědné výkony dovolává českého tisku, vydávaného ve Vatikánu, mám docela oprávněný dojem, že si asi plete i sovětské okupační "ZPRÁVY" s časopisy Křesťanské Akademie, vydávanými v Římě.

Je mi skutečně zatěžko věst jakoukoliv zasvěcenou a faktograficky fundovanou polemiku s "rádoby-historicko-osvětovým traktátem," který by právem mohl být jakousi současnou obdobou Shakespearovy "Komedie plné omylů". Ovšem přesto bych se chtěl závěrem obrátit s jednou žádostí na pana Šonku z Francie, který ve zmíněné "vládě" zastává funkci ministra informací. Protože do jeho kompetence spadá m.j. i tisk, bylo by dobře, kdyby dal personálnímu šéfovi svého resortu pokyn, aby tento panu R.W. Pecovi přidělil sekretářku, která s úspěchem absolvovala aspiň pátou třídu obecné školy, neboť za takové hrubé pravopisné chyby, jakými se to v jeho traktátu přímo hemží, zůstávali žáčci za Masarykovy republiky už ve čtvrté třídě téže školy "sedět".

Jinak je nám všem velice sympatické, že se zmíněný časopis staví s námi solidárně proti všem nešvarům v Radě svobodného Československa, - ale mám oprávněné obavy, že se bude stavět jak proti nám, tak i proti všem ostatním exilovým organizacím, které se zdráhají tuto "Prozatímní vládu uzнат de facto i de jure", tedy nezbytně se bude muset stavět PROTI VŠEM (necht' mi A. Jirásek promine.). V Curychu, prosinec 1986

THE GENESIS OF CZECHOSLOVAKIA

Prof. dr. Josef Kalvoda publikoval novou knihu **The Genesis of Czechoslovakia**. Má celkem 680 stran. Je vázaná, vybavená poznámkami (dokumentací), bibliografií a indexem.

Je to jediná komprehensivní kniha o zrodu Československa a Nové Evropy v kterémkoliv jazyce. Je založena na nesčetných publikovaných, nepublikovaných, dosud neznámých a donedávna tajných dokumentech a archivních materiálech, které vrhají nové světlo na zákulisí první světové války, Ruské revoluce a čs. hnutí za nezávislost. Popisuje a analyzuje zápas o směr, vedení a orientaci jak zahraničního tak i domácího odboje, konecké s britskými a tajnými službami, a zájmy velmocí v jejích plánech o

kontrolu poválečné Evropy. Dokumentuje, jak britská zpravodajská služba (Secret Service) používala některých Čechů a Slováků ve svých akcích ve Spojených státech a Rusku. Objasňuje proč a jak se Tomáš G. Masaryk, okrajový a kontroverzní politik před první světovou válkou, vrátil z exilu jako uznávaný prezident.

Zápas o čs. nezávislost je postaven do rámce mezinárodní politiky a intersů velmocí, a tím bourá mnohé legendy, mýty a teorie o zrodu Československa. Realisticky se zabývá činností Masaryka, Eduarda Beneše, Josefa Duri-cha, Milana R. Stěfánika, Karla Kramáře a jiných Čechů a Slováků doma i za hranicemi. Poukazuje na význam povstání čs. armády v

Rusku prou bolševikům a bojů na Sibiři, jednání na pařížské mírové konferenci, otázku Slovenska a další relativní události.

Kdokoliv se zajímá o historii a mezinárodní politiku najde v tomto díle trvalé hodnoty množství dosud neznámých informací o historickém přelomu jímž byla první světová válka a Ruská revoluce a o zápasu o vytvoření a orientaci nového státu v mezinárodní politice. Knihu lze objednat u:

Columbia University Press,
136 South Broadway, Irving-ton-on Hudson, New York 10533;

nebo na adrese autora:

Dr. Josef Kalvoda,
9 Greenwood Drive,
Avon, CT 06001, U.S.A.

PĚVECKÝ SBOR NOVÉHO DIVADLA V TORONTĚ
PREDVEDE

Jakub Jan Ryba
Česká mše vánoční
(Hej, Mistře!)

V NEDELI 11. LEDNA 1987 V 10:30 HOD. DOPOLEDNE
V SLOVENSKÉM LUTERÁNSKÉM KOSTELE SV. PAVLA
1424 DAVENPORT RD. TORONTO.

Demokracie není demagogie

Dr. JOSEF KALVODA

Pokračování ze strany 1

chce vyvolat dojem, že ti, kteří se organizují mimo ni, nahrávají "komunistické dezinformační činnosti." To je rovněž demagogie a nepravdivé nařčení, které RSC nemůže dokázat.

Podívejme se trochu blíže na ten "separatismus". Kdo byl či je "separatistou"? Separatistou nepochybně byl George Washington, když se rozhodl vést boj za osamostatnění třinácti amerických kolonií od britského imperia. Separatisty byli T. G. Masaryk, Eduard Beneš, Milan R. Štefánik, Karel Kramář. Jiří Stříbrný, Alois Rašín a další "mužové 28. října", když se rozhodli oddělit (osamostatnit, tj., separovat) země koruny české a Slovensko (Horní Uhry) od Rakousko-Uherska. A přece jsou oslavováni jako národní hrdinové!

Ač pisatel těchto řádků nepatří k žádné z těch "vlád" či "unií", jako stoupenec pluralitní demokracie (na rozdíl od "demokracie lidové", tj. komunistické) neupírá jim či komukoliv jinému právo na vytváření organizací, svobodu svědomí a názoru, včetně

hlásání zásady národního sebeurčení.

Zadáme-li právo na sebeurčení pro sebe, nesmíme je upírat druhým, nechceme-li být obviněni z pokrytectví a praktikování dvojí morálky.

Cílem těchto "unií" není "separovat" české země od Slovenska. Nejsou separatisty. Hlásí se k zásadě, že Slováci jsou svébytným národem a mají právo na samosprávu (autonomii), což je dnes všeobecně přijato v Československu, které je už od r. 1968 federací v níž existují dvě republiky - česká a slovenská. Návrat k centralismu může hlásat jen ten, kdo upírá Slovákům právo na národní svébytnost a samosprávu.

Zatímco zastánci centralismu budují propast mezi Čechy a Slováky, Češi, kteří neupírají Slovákům právo na národní svébytnost a samosprávu, upevňují integritu a celistvost státu v němž oba národy mohou žít společně v míru. Ochota spolupracovat se Slováky podle zásady "rovný s rovným" oba národy sblíží a tedy je neseparuje.

V sblížení je možno jít

ještě dále. Po osvobození od komunismu Češi a Slováci by měli spolupracovat s druhými národy ve střední Evropě na vytvoření většího politického, hospodářského a vojenského celku - federace či alespoň konfederace. Tato by byla důležitým činitelem v evropské rovnováze sil porušené následkem první světové války. Balkanizace střední Evropy vedla v této oblasti k nadvládě nacismu a později komunismu. Malé národy ve střední Evropě musí spolupracovat, chtějí-li žít ve svobodě. Myšlenka středoevropské integrace je opakem separatismu.

Zatímco komunisté potlačili základní demokratická práva v Československu, RSC se je pokouší potlačit v exilu. Nepodaří se jí to. Nemá k dispozici tajnou policii. Nemá moc potlačit svobodu slova, tisku a spolčování. Ti, kteří chtějí bojovat proti komunismu, musí se nejprve naučit demokraticky myslet, jednat a respektovat práva druhých. Komunistického ďábla nelze vymítat národně-frontovním belzebubem.

Věčně krásný Mozart

Ačkoliv již uplynulo 195 let ode dne, kdy Mozart 5. prosince ve Vídni zemřel, trvá jeho sláva v neztenčené míře dodnes. Zůstal jednou z nejjasnějších stálic na nebi evropské hudby a zaručeně ji navždy zůstane.

Je to klasik v absolutním smyslu, dokonale jako nějaká řecká socha, stejně yměřený v proporcích, stejně ladný ve vnějším vzhledu, stejně jasný a harmonický ve své vnitřní podstatě. "Teprve v Mozartovi se snesla s nebe božská melodie", řekl R. Strauss a naznačil tím šarm, v němž je obsažena něha, smyslovost a půvab jeho hudby. Je to syn rakouského rokokoa. Ale je v něm i kus Itálie. Dal by se přirovnat k Watteauovi, ale jeho životní záběr je širší.

Mozart je nám dvojnásob drahý tím, že je spojen s naším prostředím osobně. V Praze byla v prosinci 1786 přijata triumfálně jeho Figarova svatba, když byla ve Vídni vzata z repertoáru pro svůj námět, který dráždil aristokracii. Pro Prahu napsal další operu - Domá Giovanniho, která spatřila světlo ramp ve Stavovském divadle 29. října 1787 a sklídila rovněž nesmírný úspěch. Když se premiéra chystala, bydlel Mozart se svou ženou ve smíchovské vile Bertramce jako host manželů Duškovičů. Pro paní Josefínu, která byla známá zpěvačka, zkomponoval na zahradě zmíněné vily koncertní árii Bella mia fiamma, addio. (Můj krásný plameni, sbohem!). V noci před premiérou Giovanniho zde napsal k této operě předehru.

Divadlo, v němž se hrály jeho opery a kde sám vystupoval jako dirigent i sólový virtuos, a vila, kde trávil snad nejšťastnější chvíle svého života - ne zvlášť pokojného - patří k ojedinělým památkám mozartovským, jaké nemá jiná země. počítaje v to i jeho rodné město Salzburg. Ale i vnitřní vztah Mozarta - skladatele a našeho hudebního prostředí byl a je upřímný a úzký. Víme, jak mladý Mozart ctil Josefa Myslivečka a jak sám působil na celou generaci českých vrstevníků. Smetana měl na zřeteli jeho vzor v Prodané nevěstě.

Mozartův vliv zasáhl i naši lidovou sféru a sblížil tak jeho vysoké umění s naší lidovou tvořivostí.

Máme dvě unikátní památky, které Mozart znal v jejich dnešní podobě: Divadlo, kde se konaly dvě jeho světové premiéry - Don Giovanni a La clemenza di Tito - a vilu Bertramku, kde načas žil. To je nesmírný dar a musíme si ho také vážit. Za pět let nás čeká světové výročí 200 let od Mozartovy smrti.

V. H.

KNIHA JE V PRODEJI!

Tomáš BATA

ÚVAHY A PROJEVY

KDO TO BYL TOMÁŠ BATA -
král ševců ze ZLÍNA?

Podnikatel, který se nebál ani světové krize,
ani mezinárodních kartelů!
Jeho vlastní spis (z roku 1932)

"ÚVAHY A PROJEVY"

odhaluje tohoto zapomenutého génia našeho národa
a zároveň poskytuje návod k řešení novodobé
hospodářsko-sociální krize!

330 stran a řada původních fotografií.
Vazba: Karton - perfect binding.

Cena: US \$ 9.90 plus poštovné.

Objednejte u:

INTERDYNE INC.

117 West Street, Jonesville, Mich. 49250 U.S.A.

Zastoupení pro Kanadu:

MORAVIA PRESS LTD.

2098 Dundas Street West, Toronto, Ont. M6R 1W9

Cena: Can. \$ 12.70 plus poštovné. (Tel. 533-4242)

Ještě zpátky k Amadeovi

Byl to krásný zážitek, to mi věř, a stalo se, co už dávno ne: po představení zůstalo celé, do posledního místečka plně hlediště mlčky a tichounce sedět . . .

Z dopisu z domova (7. 12. 1986)

"A přece se točí," stál na svém Galileo Galilei, "a přece u nás doma dávají Amadea," říkáme my. Však to také trvalo, než si k tomu ti, co všechno ze Západu dávají do klatby, ráčili přikývnout.

O tom, že film byl filmovými diváky přijat s nadšením, by snad nebylo třeba se zmiňovat, divit se tomu nelze a nerlivil bychom se, kdyby i tento film "ze Západu" kritika neposoudila podle svého jako obvykle.

Udiví tudíž, setká-li se člověk s kritikou, kterou o filmu napsal Jan Foll. Zde je něco z toho:

Psát o filmu, píše Foll, ověřeném takovou slávou a komerčním úspěchem jako Amadeus, není nikdy jednoduché. Milióny diváků, mimořádný počet Oskarů, ani veřejné mínění totiž nemusejí vypovídat o kvalitě

díla, ale třeba pouze o tom, že autor se šikovně střelil do konjunktury určitého žánru. V případě Amadea by tomuto faktu navíc mohla nasvědčovat skutečnost, že Formanův film se módním hitem opravdu stal (v USA po jeho uvedení údajně stoupl prodej mozartovských desek o 30 procent) a že jak známo dokonce inspiroval novou módní vlnu v oblékání. U nás k širokému ohlasu Amadea jistě prospěla i okolnost, že film se natáčel v Praze a na dalších místech a že na něm také spolupracovala řada českých výtvarníků, herečů a jiných filmových tvůrců, kteří mají být právem na co pyšní. Tato notoricky známá fakta tu uvádím proto, že střizlivý úsudek dost komplikují: všeobecná popularita (u nás navíc s určitou vlasteneckou příchutí) totiž u některých diváků automaticky vyvolává podezření z komerční podbízivosti a snahu odlišit se od davu nekritických obdivovatelů vlastním "hlubším" názorem . . .

Téma, které se v Amadeovi objevuje na pozadí velkolepého dobového spektaklu, je aktuální svou filozofií: jde o problém svobody, tedy o jednu z nejzákladnějších lidských záležitostí, v níž se v člověku hlásí bytí ve své dvojnásobnosti pravdy a skrytí. Jedním ze způsobů, kterým se tato "dialektika bytí" odehrává v člověku, jsou jeho etické konflikty s okolím i se sebou samotným. Ve světě proto existuje trvalý střet mezi omezováním lidské svobody nejrozumnějšími zábranami a konvencemi a mezi přirozenou tendencí člověka žít a tvořit svobodně i za cenu bloudění, omylů, porážek či dokonce sebeznížení . . .

Rh.

POZOR!

Protože víme, že mnoho našich čtenářů dosáhlo mužného věku a potřebuje už se o sebe více starat a zmiřňovat různé neduhy, rozhodli jsme se otestovat léčivé bylinky. Tuto kolonku povede náš spolupracovník herbalista KAROL ŠIMONOVIC, který absolvoval v tomto oboru Humber College v Torontě.

"O LÁSCĚ se stálým zřetelem ke skutečnosti"

O strachu ve vztahu k neskutečnosti, (... jak natrvalo chtěli nahnat strach a nemohli. Říkám nemohli.)

... co vlastně nažene strach člověku, který procházel podezřelý a tedy nebezpečně krčmy bez obav, který spával sám nehledán a nechráněn ženou, tedy v polospánku?

Pánové. ... chemie. Jedině chemie v kterémto jakémto světě stvořená dnes může způsobit celkový rozklad duše tak, že se chvěje strachy, jediné ta mi nahnala ten hrozný strach, že jsem se bál.

Až do tamtéž okamžiků však my víme o čem hovořím pro mne v takovém nadělení naprosto neznámý pocit.

Ano. ... přiznávám se. Byl to veliký strach, hluboký zážitek takřka celý život a přesto kdeže jsou ty časy, kdy jsem se bál všeho, minulosti, přítomnosti ba dokonce i budoucnosti, té snad nejvíce anebo lépe strach vycházel z minulosti a přes přítomnost se přenášel dál směrem až kdo dnes už ví (kam když mám takovou paměť, právě ta způsobila, že už se zase nebojím) jak daleko do budoucnosti. Člověk se tedy bojí z toho co bylo, co je, co bude a ani já nebyl výjimkou.

Všem známý pocit - strach se začíná pěstovat už u dítěte, vychází se známého, je očekáváním předpokládaného Co a Jak se stane se mnou, tebou, námi a atd. jenž se třeba vůbec ani nestane. Je tedy obavou z neznámého a i když se nic nedělo tak jako tak byl to ale strach se (ovšem) po tom všem řekne.

Bál jsem se všeho tedy i sebe, že se zabiji, později zase toho, že se nezabiji, ve dne noci v noci dne. Bál jsem se i toho, že se uvidím změněný v zrcadle, změněný zrcadlem.

Všechno to, pánové, jsem přežil. ... říká se tomu chuť do života. Seznámen jsem byl se všemi aspekty strachu vyjádřeno vyšší formou řeči se strachem samým a tedy i jeho nejučinějším momentem - hrůzou.

Zlaté časy.

Právě ta se mnou nejvíce. ...

Copyright Kniha vyjde koncem ledna 1987 v nakladatelství "Moravia Press Ltd." v Torontě, Kanada.

PRODÁVÁME: Nové sady luxusních profesionálních kuchyňských nožů, nerezavějící lesklá ocel zn. Excel - ostří 8-25 cm - 4 nože a sekáček \$ 15; 2 - \$ 25, 5 - \$ 55; 9 nožů a sekáček \$ 25, 2 \$ 40, 5 \$ 90. Kolečkové broušení \$ 3 - Ideální dárek do ČSR speciálně přímým příbuzným - matka, otec, sourozenci kteří platí malé clo. Lehce prodejné na tzv. burze v Praze. Osobně vyzkoušeno. Podám také informace jak poslat 10 kg balík za \$ 30. Volejte: (416) 766-8305.

Odolné rostliny

Američtí vědci provedli řadu pokusů s vodními hyacinty. Ukázalo se, že tyto pěkné květiny mají neobyčejnou schopnost pohlcovat chemické látky, nebezpečné pro biologický život vod. Docela dobře se cítí i v prostředích otrávených kadmii, rtuť a

fenolem a přitom je do určité míry očišťují.

Ze světa ropuch

Ropuchy jsou obojživelníci, kteří tráví většinu života na souši. Známé jich asi 150 druhů. Některé mají hrubou kůži na hřbetě a končetinách, jiné zase kůži hladkou. Všechny však mají pod ní nápadné

Recepty pro naše hospodyňky

ROŠTĚNEC KLÍNKOVANÝ:

1 kg roštěnce, 5 dkg slaniny, 5 dkg uzeného masa, 1 kyselá okurka, 1 malá mrkev, 5 dkg másla, 2 lžíce pokrájené kořenové zeleniny, 1 větší cibule, sůl, 1-2 lžíce strouhaného chleba, osmálna litru červeného vína.

Roštěnec odblaníme, osolíme a špičatým nožem uděláme šikmo do masa otvory. Ze slaniny, uzeného masa, okurky a mrkve nakrájíme silnější plátky, které nakrájené na trojúhelníky-klínky střídavě zastrkujeme do otvorů v maso a dobře zasunujeme, aby při pečení nevypadly. Na másle nebo tuku zpěníme zeleninu, přidáme pokrájenou cibuli. Maso na ní po všech stranách opečeme a za občasného podlévání dusíme do měkka. Maso přendáme na teplou mísu, šťávu zahustíme strouhaným chlebem a povaříme. Do procezené šťávy přidáme víno, krátce povaříme a nakrájené maso v omáčce prohřejeme. Omáčku podáváme v omáčníku.

Přílohy: dušená rýže, opékané brambory, dušené zeleniny, nakrájené na větší kostky, nebo saláty.

Zbytek pečené necháme v celku, krájíme studenou jako nářez k večeři.

PLNĚNÝ CELER:

1 kg menších celerů, 50 g šunky, 3 rajčata, 1 cibule, šťáva z jednoho citronu, 2 lžíce kečupu, 6 lžic oleje, půl litru bujónu, sůl, pepř.

Celery omyjeme a oloupeme. V každém celeru vydlabeme opatrně vnitřek a uděláme tak prostor pro náplň. Celerové hlavy zatím ponoříme do studené vody, do které přidáme několik kapek citronové šťávy, aby nezhnědly. Rajčata oloupeme a jemně rozkrájíme. Rovněž jemně nakrájíme cibuli, šunku a vykrájené vnitřky celerů. Smícháme s kečupem a vše důkladně promícháme nebo rozmixujeme, osolíme, opepříme a přidáme citronovou šťávu. Celerové hlavy necháme okapat a naplníme je směsí. Ve větším kastrolu rozevřeme olej a opékáme naplněné celery asi 10 minut. Potom zalijeme vývarem, přikryjeme pokličkou a ještě asi 20 minut dusíme. Měkké celery vyjmeme, podáváme horké se smaženými hranolky, bramborovou kaší nebo bílým pečivem.

KRUPICOVÝ DORT:

6 vajec, 210 g krystalového cukru, 2 lžíce citronové šťávy, citronová kůra, 80 g lískových jader, 110 g jemné krupice, tuk a mouka na formu.

Žloutky utřeme se 140 g cukru, přidáme trochu kůry a šťávu, opražené, ze slupek vymnuté a ustrouhané oříšky, polovinu krupice a tuhý sníh z bílků ušlehaný se zbylým cukrem. Zasypeme zbylou krupicí, lehce promícháme a nalijeme do vymazané a vysypané dortové formy. V předehřáté troubě upečeme asi za 45 minut. Vychladlý dort prořízneme, promažeme pikantní zavařeninou, polijeme citronovou polevou a při podávání můžeme doplnit šlehačkou. Citronovou kůru i šťávu můžeme nahradit kůrou i šťávou z pomeranče, můžeme ozdobit také dílky citronů a pomerančů.

MEDOVÁ KÁVA:

4 šálky středně silné černé kávy, 4 lžičky medu, 4 lžíce šlehačky.

Kávu slijeme do šálků, osladíme medem a ozdobíme čepičkou šlehačky. Sladkou nebo nesladenou? To už záleží na vás.

ny však mají pod ní nápadné hrbočky-bradavky, kde jsou umístěny jedové žlázy. Jed některých ropuch je velmi

silný. Způsobí otravu, dostane-li se do organismu člověka tkáněmi v ústech nebo žaludku. Ropuchy se živí hmyzem, který polykají vcelku.

Kolem 100 miliard rupií činí škody, napáchané každoročně termity obytným i správním budovám a také hospodářským stavbám v Indonésii. Tento hmyz je tak žravý, že už dávno přestal omezovat svůj jídelníček jen na dřevěné stavby.

Nejúspěšnějším dobročinným apellem na světě byl - a je - tzv. Labor Day Telethon Jerryho Lewise, který do 2. září 1984 vynesl \$ 32,074.566. Sbirka se koná ve prospěch svalové dystrofie (porucha výživy). Sbirka na oběť hladu moru ve Východní Africe dosáhla rekordu: od 17. července 1984 do 6. února 1985 vynesla (TV, rádio a tisk) celkem 9,518.736 liber šterlinků.

Guinnessova kniha světových rekordů, 1986 (K tomu poslednímu: To si Sověti namastili kapsy. Red.)

Přišla zkušená kaderníčka
NAĎA LAZARČÍKOVÁ Z BRATISLAVY
účastníčka mezinárodních soutěží
v krasočesání vlasů
pracuje v novém salóně
KAROLA ŠIMONOVICA

Pánské, dámské strihanie a úplná úprava vlasov.
Trvala od \$ 20.00 vyššie.

Mierné ceny, predaj kozmetických a herbálnych
čajov a výrobkov.

Brezovú vodu na vlasy, šampóny atď'.

VOLAJTE: 535-1407

KAROL ŠIMONOVIC

20 RONCESVALLES AVE., TORONTO
(Severne od Queen Street West na západnej strane.)

CHOLKAN

R. CHOLKAN & CO. LIMITED • REALTOR

Zamýšľáte-li kúpiť alebo predat dóm, chatu, pozemek,
zavolejte dnes nášho zástupcu
DAGMAR JANU
mlúvici česky a slovensky.

527 Bloor Street West, Toronto, Ont. M5S 1Y5

Res. (416) 534-6513

(416) 532-4404

Informace zdarma

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Majitel: J. Pichlik

Tel. 364-178

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa
a cestování kamkoliv na světě
vám vybavíme k vaší spokojenosti.

Volejte nebo pište:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager

naše hlasy

Publishing and Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief:
Šéfredaktor: MILO KOMÍNEK

Adress:
Adresa: 2098 Dundas Street W., Toronto, Ont.,
Canada M6R 1W9.

Tel.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$ 12, USA \$ 14, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 16.

Leteckou poštou: všechny zámořské státy \$ 25.

**CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED**

Kampelička

740 Spadina Avenue, Toronto, Ont. M5S 2J2
(roh Spadina a Bloor) Tel.: (416) 925-0557

Dlouhodobé vklady:

1 rok	8,5 procent
2 roky	9,0 procent
3 roky	9,25 procent
5 roků	10,0 procent
Minimum	1000 \$
Vyšší úroky nad	25000 \$

Úrokové míry se mohou změnit

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace
Otevřeno: Pondělí, úterek a pátek 10-7
úterý a středa 10-5
sobota 10-2